

Sygn. akt IV U 340/17

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 27 lutego 2018 roku

Sąd Rejonowy IV Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w Toruniu

w składzie: Przewodniczący: SSR Maja Zielińska

Protokolant: st. sekr. sąd. Wiesława Ratajczyk

po rozpoznaniu w dniu 27 lutego 2018 roku

sprawy z odwołania R. K.

przeciwko Prezesowi Kasy Rolniczego Ubezpieczenia Społecznego

o odszkodowanie z tytułu wypadku przy pracy w gospodarstwie rolnym

w związku z odwołaniem od decyzji Prezesa Kasy Rolniczego Ubezpieczenia Społecznego

z dnia 29 czerwca 2017 roku nr GO- (...)

zmienia zaskarżoną decyzję w ten sposób, że przyznaje R. K. odszkodowanie w kwocie 3.500 zł (trzy tysiące pięćset złotych) z tytułu 5% uszczerbku na zdrowiu spowodowanego wypadkiem przy pracy rolniczej.

UZASADNIENIE

R. K. odwołała się od decyzji Prezesa Kasy Rolniczego Ubezpieczenia Społecznego, odmawiającej przyznania jej odszkodowania z tytułu uszczerbku na zdrowiu spowodowanego wypadkiem przy pracy rolniczej, podając, że nie zgadza się z uzasadnieniem decyzji. Do wypadku doszło w gospodarstwie rolnym podczas prac związanych z obsługą koni, które są wykorzystywane nie tylko w celach rekreacyjnych, ale także do odsprzedaży i prac rolnych.

Kasa Rolniczego Ubezpieczenia Społecznego wniosła o oddalenie odwołania, wskazując, że zdarzenie nie wynikło w trakcie czynności związanych z działalnością rolniczą, ale w czasie oporządzania koni chowanych w celach rekreacyjnych, które nie są używane do pracy w gospodarstwie rolnym.

Sąd ustalił i zważył, co następuje:

Ubezpieczona wraz z mężem prowadzi gospodarstwo rolne. Małżonkowie mieszkają na terenie gospodarstwa, w skład którego oprócz domu mieszkalnego wchodzi stajnia, budynki gospodarcze, garaże i ziemia uprawna. W gospodarstwie hodowane są konie i króliki. W ramach hodowli koni ubezpieczona kupiła trzy klacze, z czego dwie urodziły źrebięta. Źrebięta (dwa ogiery: rasy kuc i rasy wielkopolskiej) zostały zarejestrowane w Związku Hodowców Koni kolejno 30 kwietnia i 10 października 2017 roku i są przeznaczone przez ubezpieczoną do sprzedaży. Obecnie ponownie dwie klacze są zażrebione.

(dowód: zeznania świadków K. K. (2) i D. T. na rozprawie w dniu 23 listopada 2017 roku, świadectwa pochodzenia koni k. 21-22 i 30-32)

Konie są wykorzystywane także do rekreacji.

(bezsporne: odwołanie)

W dniu 18 kwietnia 2017 roku, na terenie gospodarstwa rolnego ubezpieczona wraz z mężem zajmowała się oprząaniem koni. Mąż ubezpieczonej wjeżdżał do stajni tyłem samochodem dostawczym w celu zabrania obornika, a ubezpieczona wskazywała mu kierunek cofania. Podczas manewrowania samochodem ręka ubezpieczonej została przygnieciona skrzynią ładunkową do ściany budynku.

(bezsporne: akta ZUS)

W wyniku tego zdarzenia poszkodowana doznała 5% uszczerbku na zdrowiu.

(dowód: opinia biegłych k. 34-35)

Ustalając stan faktyczny sprawy Sąd dał wiarę zeznaniom świadków, ponieważ wzajemnie ze sobą korespondowały, były szczere i spontaniczne, a ponadto znajdowały potwierdzenie w dokumentacji wystawionej przez Związek Hodowców Koni.

Prawdziwość dołączonych do akt dokumentów nie była kwestionowana.

Stopień doznanego przez wnioskodawczynię uszczerbku na zdrowiu wymagał przeprowadzenia postępowania dowodowego w postaci dowodu z opinii biegłego ortopedy, której wyników strony nie zakwestionowały. Sąd także podzielił wnioski opinii biegłego, ponieważ jest jasna, logiczna i została sporządzona przez osobę o odpowiedniej wiedzy fachowej.

Zgodnie z art. 10 ustawy z 20 grudnia 1990 roku o ubezpieczeniu społecznym rolników (Dz. U. z 1998 r. Nr 7, poz. 25 ze zm.), ubezpieconemu rolnikowi, który doznał stałego lub długotrwałego uszczerbku na zdrowiu wskutek wypadku przy pracy rolniczej przysługuje jednorazowe odszkodowanie.

Na podstawie art. 11 ust. 1 ustawy za wypadek przy pracy rolniczej uważa się nagłe zdarzenie wywołane przyczyną zewnętrzną, które nastąpiło podczas wykonywania czynności związanych z prowadzeniem działalności rolniczej albo pozostających w związku z wykonywaniem tych czynności:

- 1) na terenie gospodarstwa rolnego, które ubezpieczony prowadzi lub w którym stale pracuje, albo na terenie gospodarstwa domowego bezpośrednio związanego z tym gospodarstwem rolnym lub
- 2) w drodze ubezpieczonego z mieszkania do gospodarstwa rolnego, o którym mowa w pkt 1, albo w drodze powrotnej, lub
- 3) podczas wykonywania poza terenem gospodarstwa rolnego, o którym mowa w pkt 1, zwykłych czynności związanych z prowadzeniem działalności rolniczej albo w związku z wykonywaniem tych czynności, lub
- 4) w drodze do miejsca wykonywania czynności, o których mowa w pkt 3, albo w drodze powrotnej.

Przy tym, zgodnie z przepisem art. 6 pkt 3 ustawy przez działalność rolniczą rozumie się działalność w zakresie produkcji roślinnej lub zwierzęcej, w tym ogrodniczej, sadowniczej, pszczelarskiej i rybnej.

Organ rentowy nie kwestionował okoliczności zdarzenia, wskazywał jedynie, że ze względu na rekreacyjne przeznaczenie koni wypadek nie spełnia definicji wypadku przy pracy rolniczej.

Odnosząc się do stanowisk stron na wstępie wskazać należy, że nietrafne było odwoływanie się przez ubezpieczoną do przepisów uznających hodowlę koni poza gospodarstwem rolnym do działu specjalnego produkcji rolnej, gdyż po pierwsze przepisy te dotyczą opodatkowania osób fizycznych, a nie zagadnień z zakresu ubezpieczeń społecznych, a po drugie przeprowadzone postępowanie wykazało, że zdarzenie miało miejsce na terenie gospodarstwa rolnego.

Ubezpieczona wykazała, że niewątpliwie prowadzi „produkcję zwierzęcą”, w postaci hodowli koni. W dacie zdarzenia hodowla doczekała się już jednego źrebaka. Okoliczność, iż klacze są dodatkowo używane przez właścicieli do

rekreacji, a konie hodowane na sprzedaż mają prawdopodobnie także przeznaczenie rekreacyjne, a nie gospodarskie (w szczególności koń rasy kuc), nie odbiera hodowli charakteru działalności rolniczej.

W tym stanie rzeczy, uznając, że zdarzenie było wypadkiem przy pracy rolniczej, wywołanym przyczyną zewnętrzną, Sąd przyznał ubezpieczonej odszkodowanie za 5% uszczerbku na zdrowiu.

Za podstawę obliczenia kwoty odszkodowania Sąd przyjął art. 13 ust. 2 ustawy z dnia 20 grudnia 1990 roku o ubezpieczeniu społecznym rolników (Dz. U. 2016.277 j.t.) w związku z §1 Rozporządzenia Ministra Rolnictwa i rozwoju wsi z 16 maja 2007 roku (Dz. U. 2015.1150 j.t.), który przewiduje odszkodowanie w wysokości 700 złotych za każdy procent stałego lub długotrwałego uszczerbku na zdrowiu.